

Dr. Molitorisz Pál

Emlékezés Kiszely György festőművészre (1916-1988) I. rész

A Szarvason született, és elsősorban Szarvason is alkotó Kiszely György másfél évtizede hunyt el, képei ma is sok szarvasi otthon falát díszítik, de máris nehézséget jelent életének és munkásságának feltárása. Változó, rohanó korunk mostohán bánik jeleivel, s méltatlanul gyorsan hullajtja át őket is az emlékezet rostáján.

Már utolsó kiállításának megnyitásakor, 1987. november 20-án a szarvasi KIOSZ klubhelyiségben Koszti Pál, a Városi Tanács Művelődési Osztályának vezetője is hasonló gondolatokat fogalmazott meg: "... egyes alkotókról méltatlanul elfordul a közfigyelem, legfeljebb a későbbiekben valami jó szándékú, értékekre figyelő akaratot vigaszt nyújthat nekik."

Nehézség is az a szándékunk, hogy felidézünk Kiszely György, a népszerű "Gyuri bácsi" életét, munkásságát; a sajtó hasábjain megőriztük portréját a következő nemzedékek számára, s ezzel a feledéstől megóvjuk szerény, rokonszenves alakját.

Családja, iskolái, pályája

Tósgyökeres szarvasi szlovák családból származott, a szlovák nyelvet maga is jól beszélte. Szülei Kiszely Mihály és Bankó Erzsébet ötödik, legkisebbik gyermekeként 1916. február 21-én született a IV. belkerület 34. számú családi házában. (Damjanich u. 95. - az épület ma is áll.) Kiszely György édesapja közismert ezermester volt. Bátyjai valamennyien iparosok lettek, Mihály ács, Pál csonak és kishajó készítő Balatonfűreden, János asztalos, István pedig cipész volt Budapesten.

Kiszely György elemi iskolai tanulmányait Szarvason végezte, majd Korbely Sámuel szabómester műhelyében lett tanonc, s 1933. március 3-án a tanonciskolát jeles eredménnyel elvégezve 17 évesen a férfiszabó szakmában segédlevelet szerzett.

Néhány évig segédként szakmájában dolgozott,

Segédlevele

majd 1938. november 1. és 1941. december 3. között sorkatonai szolgálatot látott el. 1944. márciusában ismétlen bevonult katonának, 1944. októberében Beregszász városnál szovjet fogságba esett, fogságából rövidesen 1944. november 10. napján szabó-

dult. 1945-ben az új hadseregbe vonult be. Később 1951-ben és 1953-ban tartalékos tisztii tanfolyamokon vett részt, tartalékos alhadnagyi rangot ért el.

1950. augusztusában elvégezte a Népművelési Minisztérium által szervezett könyvtáros képző tanfolyamot, majd bekapcsolódott az Állami Könyvtérjesztő Vállalat munkájába, több éven át könyvtérjesztőként, instruktorként dolgozott. Munkája mellett 1952-ben Budapesten elvégezte a Belkereskedelmi Minisztérium Kiskereskedelmi Szakiskoláját. 1961-ben a Szarvas- és Vidéke

AFÉSZ dolgozója lett, egyebek között az Árpád Szálló épületének földszintjén működő bútortároló vezetője volt; később pedig a 60 lakás északi szárnya alatt elhelyezett AFÉSZ bútortárolóban dolgozott. Több alkalommal elnyerte a Kiváló Dolgozó oklevelét. 1967-ben kötött házasságot Gubjer Máriával, házasságukból gyermek nem származott. 1976. február 21. napján vonult nyugdíjba, bár nyugdíjasként is ellátta korábbi munkahelyén, az AFÉSZ bútortárolóban forgalmazott bútorok garanciális javítását.

AFÉSZ dolgozója lett, egyebek között az Árpád Szálló épületének földszintjén működő bútortároló vezetője volt; később pedig a 60 lakás északi szárnya alatt elhelyezett AFÉSZ bútortárolóban dolgozott. Több alkalommal elnyerte a Kiváló Dolgozó oklevelét. 1967-ben kötött házasságot Gubjer Máriával, házasságukból gyermek nem származott. 1976. február 21. napján vonult nyugdíjba, bár nyugdíjasként is ellátta korábbi munkahelyén, az AFÉSZ bútortárolóban forgalmazott bútorok garanciális javítását.

A Városháza körtermében 1980. április 5-én Kiszely János gyermekei névadó ünnepségén, feleségével.

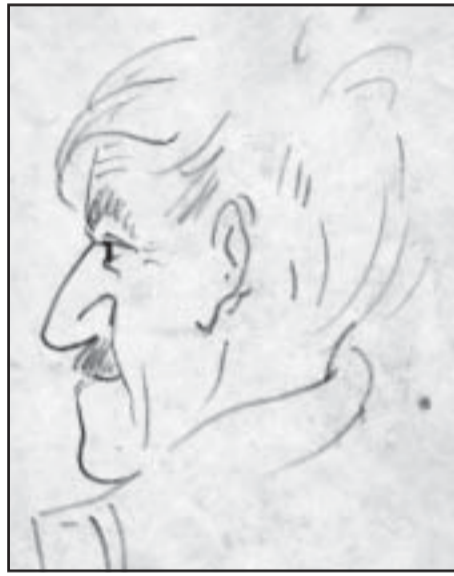
Kiszely tárlat – portrék

Önarckép

Kiss szabó

Filip

Molnár fogtechnikus

Patakfalvi mázó

Szakács

Tári bácsi, a „cigányvajda”